

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی

۳۱ دسمبر ۲۰۱۱

ایران در هفته ای که گذشت

کتک کاری در طویله

روز سه‌شنبه این هفته، نزاع دولت و مجلس به فحاشی و کتک‌کاری کشید.

اختلافات قوه اجرائی و مجلس ارتجاع اسلامی بر سر مسایل مختلف، بر کسی پوشیده نیست. این اختلافات تقریباً در کلیه موضوعاتی که این دو ارگان جمهوری اسلامی تصمیم‌گیرنده آن‌ها هستند، بروز کرده و پیوسته تشدید شده است. یکی از نتایج این اختلافات، عدم اجرای مصوبات مجلس توسط کابینه است. احمدی‌نژاد، نظر و سیاست خود را مستقل از مصوباتی که ظاهراً مجری آن‌هاست، پیش می‌برد. تشنج این هفته در مجلس نیز پیرامون همین مسأله رخ داد.

روز یکشنبه، گروهی از نمایندگان مجلس با ارائه طرحی دو فوریتی در صدد برآمدن به مقابله با دولت برخیزند و آن را وادار کنند ماده ۱۲ قانون هدفمندسازی یارانه‌ها را آن گونه که منظور مجلس بوده است به مرحله اجراء درآورد. آن‌ها در توضیحات خود احمدی‌نژاد را متهم کردند که هدفمندسازی یارانه‌ها را به دلخواه خود تفسیر و اجراء می‌کند. دو فوریت این طرح به تصویب رسید و ادامه بررسی آن به روز سه‌شنبه این هفته موکول شد. مجلسیان می‌گویند ماده ۱۲ که اکنون محل نزاع است، دولت را موظف کرده است که تمام منابع حاصل از اجرای این قانون را به حساب خاصی به نام هدفمندسازی یارانه‌ها نزد خزانه‌داری کل واریز کند، در حالی که دولت بدون توجه به این ماده عمل کرده است و بسیاری از پروژه‌های شرکت‌های خدماتی از جمله برق، آب و گاز دچار اختلال شده است.

رئیس سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها به عنوان نماینده دولت برای ادای توضیحات در این جلسه مجلس حاضر شد و با ارائه آمار و ارقامی تخلفات کابینه را انکار کرد. اما نه این آمار و نه گزارش ارائه شده هیچ یک مورد تأیید مجلسیان قرار نگرفت. آن‌ها آمار دولتی را کذب و بی‌اساس نامیدند. مشاجره بالا گرفت. مجلسیان دولت را متهم کردند که به علت عدم تحقق درآمدهای پیش بینی شده از افزایش بهای حامل‌های انرژی، برای تأمین مخارج یارانه‌های نقدی از راه‌های غیر قانونی عمل کرده است. نماینده احمدی‌نژاد، آماری را که از سوی نماینده فریمان

ارائه شد، آمار کوچه بازاری نامید. جدال طرفین ادامه می‌یابد و با سیلی به جان یک دیگر می‌افتند. نماینده دولت، مجلس را طوبله می‌نامد و غوغا تازه آغاز می‌گردد. فریاد "اخراج کنید" بلند می‌شود و رئیس مجلس دستور می‌دهد، این نماینده دولت را از مجلس بیرون بیندازند و در پی آن وزیر جهاد کشاورزی و وزیر صنعت، معدن و تجارت را نیز به جلسه راه نمی‌دهند.

بحث بر سر طوبله جمهوری اسلامی را به جدال طرفین نزاع واگذاری می‌کنیم، اما فقط این را می‌افزایم که این طوبله، مکان اختصاصی فقط مجلسیان نیست، بلکه مکان رفت و آمد و تجمع اعضای کابینه احمدی‌نژاد، وزراء، معاونین، رئیس جمهور و تمام مقامات و سران سیاسی و نظامی جمهوری اسلامی نیز هست.

موضع‌گیری‌های بعدی این دو ارگان جمهوری اسلامی در این هفته حاکی است که آن‌ها علیه یک دیگر به دستگاه قضائی رژیم متوسل شده‌اند. در جلسه چهارشنبه، نماینده "کهگیلویه" به شکوه برخاست و خطاب به رئیس مجلس گفت: "فردی جایگاه مجلس را حیوان‌خانه نامیده و از سونی نماینده‌ای هم جنگ و دعوا به راه انداخته است." هیأت رئیسه باید با این مسایل برخورد کند. رئیس مجلس نیز در پاسخ به وی گفت: "دیروز عبارت زشتی گفته شد که در خور شأن نظام نیست و آن حرف زشت نباید تکرار شود، من تعجب کردم که فردی به خود جرأت دهد ولو در حال عصبانیت چنین حرف ناروایی به قوه مقننه بزند. کار نماینده دولت توهین به کلیت مجلس بود. ما در طول تاریخ شاهد چنین حادثه‌ای در نهاد مجلس نبوده‌ایم. فرد توهین‌کننده به مجلس باید مجازات شود و ما این موضوع را پیگیری قضائی خواهیم کرد." وی اضافه کرد که یک نایب رئیس مجلس، مسؤل پیگیری این مسأله شده است.

هیأت دولت نیز دست به کار تهیه شکوائیه‌ای علیه مجلس شده است. معاون پارلمانی احمدی‌نژاد طی یادداشتی خیر از پیگیری شکایت رئیس سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها توسط معاونت حقوقی داد و افزود: رئیس سازمان هدفمندسازی "خود از سرداران دفاع مقدس می‌باشد" که به نمایندگی از دولت، بیانی روشن و محترمانه داشتند، اما آقای حسین فریمان ایشان را به کذب و دروغ متهم کرد. آیا رواست که نماینده مجلس طرف مقابل را با قوه قهریه مجاب نمایند؟ این اولین بار نیست که نماینده دولت در مجلس مورد اهانت و ضرب قرار می‌گیرد. متأسفانه برخورد همراه با عصبانیت و قوه غضبیه از سوی بعضی به یک روند و شگرد تبدیل شده است. ما در این خصوص راه قانونی را طی می‌کنیم. معاونت حقوقی، شکایت آقای مرادی، رئیس سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها را دنبال می‌کند. اما طرفین نزاع با این ادعا که از یکدیگر به دستگاه قضائی شکایت کرده‌اند، فقط خود را مسخره کرده‌اند. چرا که اولاً به دستگاهی برای رسیدگی به نزاع پناه برده‌اند که خود یک طرف نزاع است و لااقل هیأت دولت به خوبی می‌داند که برادران لاریجانی متحدند و چیزی به نفع آن‌ها تغییر نخواهد کرد. ثانیاً، این هر دو طرف نزاع آگاهند که درگیری روز سه شنبه در مجلس صرفاً نمودی از اختلافات عمیق‌تری است که با محکوم شدن این یا آن طرف درگیری نه فقط مشکلی حل نخواهد شد، بلکه بالعکس تضادها را تشدید خواهد کرد.

در واقع، کتک‌کاری و فحاشی روز سه شنبه نماینده دولت و نمایندگان مجلس، نشانه‌ای از عمق بحران و تضادهائی است که جمهوری اسلامی با آن روبروست. وقتی که نماینده هیأت دولت، مجلس اسلامی را طوبله می‌نامد و به اصطلاح نماینده مجلس، با سیلی و خون‌آلود کردن نماینده دولت، به تسویه حساب با او می‌پردازد، فقط عمق بحران‌های رژیم، بن‌بست و فروپاشی آن را به نمایش می‌گذارند.

در جلسه روز سه شنبه مجلس، گروهی از دوستان اسلام‌گرای تونسوی جمهوری اسلامی نیز به عنوان میهمان حضور داشتند که راه و رسم کشورداری به شیوه اسلامی را بیاموزند و آن‌ها نیز با آموخته‌های فراوان از این اجلاس، به کشور خود بازگشتند.

جمهوری اسلامی خودکشی نخواهد کرد

جدال لفظی و تهدیدات متقابل مقامات جمهوری اسلامی و دولت امریکا بر سر تحریم نفت و تنگه هرمز افزایش یافته است. در پی آغاز مانور نیروی دریایی جمهوری اسلامی برای به نمایش گذاشتن قدرت نظامی رژیم در مسدود کردن تنگه هرمز، روز سه شنبه این هفته، معاون اول احمدی‌نژاد تهدید کرد که اگر نفت ایران را تحریم کنند، یک قطره نفت از تنگه هرمز عبور نخواهد کرد. وی گفت: آن‌ها زرمه تحریم نفت را دارند، ولی هرگز به این آرزو نخواهند رسید. اگر بنا باشد نفت ایران را تحریم کنند، یک قطره نفت از تنگه هرمز عبور نخواهد کرد".

در واکنش به این تهدید، ناوگان امریکائی مستقر در بحرین، اعلام کرد: این ناوگان اجازه بسته شدن تنگه هرمز را نخواهد داد. سخنگوی این ناوگان در پاسخ به سؤال بی بی سی، در مورد احتمال بسته شدن تنگه هرمز گرفت: هر کشوری که آزادی تردد در یک تنگه بین‌المللی را تهدید کند، به طور حتم جانی در جامعه بین‌الملل ندارد و هیچ‌گونه اختلالی در این زمینه تحمل نخواهد شد. نیروی دریایی امریکا برای اطمینان از آزادی رفت و آمد، همواره آماده برخورد با اقدامات بدخواهانه است. سخنگوی وزارت خارجه امریکا موضع‌گیری جمهوری اسلامی را رجزخوانی نامید و سخنگوی امور خارجه فرانسه، از مقامات جمهوری اسلامی خواست که به آزادی دریانوردی در آب‌های بین‌المللی و تنگه‌ها احترام بگذارند. جانشین فرمانده کل سپاه پاسداران نیز در پاسخ به این موضع‌گیری‌ها اعلام نمود جمهوری اسلامی برای بستن تنگه هرمز از هیچ کشوری اجازه نمی‌گیرد. هر گاه منافع حیاتی‌مان تهدید شود، تهدید را در مقابل تهدید قرار می‌دهیم.

چرا جمهوری اسلامی این همه بر سر تحریمی که هنوز به مرحله اجراء درنیامده واکنش نشان می‌دهد، مانور نظامی برپا می‌کند و تهدید به بستن تنگه هرمز می‌کند که معنای دیگر جز جنگ نخواهد داشت؟ این واقعیت، پوشیده نیست و سران جمهوری اسلامی نیز از آن آگاهند که قدرت‌های امپریالیست، خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی نبوده و نیستند. تحریم‌هایی که تاکنون صورت گرفته، در محدوده فشارهایی برای عقب راندن هیأت حاکمه و واداشتن آن‌ها به عقب‌نشینی از برخی سیاست‌ها بوده است که با سیاست‌های قدرت‌های جهانی اصطکاک پیدا کرده است. حداکثر چیزی که آن‌ها در پی آن بوده و هستند، تغییراتی در ترکیب هیأت حاکمه و تقویت جناحی از طبقه حاکم است که با سیاست‌های آن‌ها هماهنگی داشته باشند. این نیز پوشیده نیست که تحریم، به خودی خود هیچ دولتی را سرنگون نمی‌کند. پس، این همه اضطراب و نگرانی سران جمهوری اسلامی و حتا روی‌آوری به تهدید از چه روست؟

تحریم خرید نفت از جمهوری اسلامی، از دو جهت تحریمی متمایز از تحریم‌های پیشین است. اولاً، تحریم نفت، آخرین مرحله تحریم‌های اقتصادی است که قدرت‌های جهانی می‌توانند علیه جمهوری اسلامی به کار گیرند و فاز بعدی، درگیری نظامی و جنگ خواهد بود. از این رو جناح مسلط هیأت حاکمه به رهبری خامنه‌ای می‌داند که اگر پس از تحریم نفت بخواهد به مقاومت ادامه دهد، باید پذیرای جنگی باشد که به هیچ وجه به نفع این جناح و جمهوری اسلامی نیست. ثانیاً، مسأله مهم‌تری که موجب نگرانی سران رژیم از تحریم نفت شده است، تأثیرات بسیار وخیمی است که این تحریم بر اوضاع داخلی و ماشین دولتی جمهوری اسلامی بر جای خواهد گذاشت. تحریم‌های اقتصادی و سیاسی گذشته، گرچه بی‌تأثیر نبوده‌اند، اما برای رژیم فلج‌کننده نبودند. مادام که درآمدهای کلان نفتی وجود داشته باشد، جمهوری اسلامی نگرانی جدی ندارد. از طریق این درآمد کلان می‌تواند ماشین سرکوب بوروکراتیک - نظامی خود را که اساس موجودیت طبقه حاکم بر آن قرار گرفته است، حفظ و تقویت کند. اگر نیازی هم به کالاهای

تحریم شده داشته باشد، به سادگی قادر است با پرداخت مبلغی بیش‌تر، آن‌ها را خریداری نماید. با تحریم نفت، این معادله بر هم خواهد خورد.

اگر به بودجه‌های سالانه دولت رجوع شود، می‌بینیم آنچه که ظاهراً در خدمت مردم قرار می‌گیرد، مبلغ ناچیزی از کل بودجه است که به خدمات آموزشی، بهداشتی و درمانی اختصاص یافته که جزئی کوچک از مالیاتی است که از مردم اخذ می‌شود. درآمد حاصل از فروش نفت و بخشی از مالیات، تماماً خرج دستگاه نظامی - بوروکراتیک دولتی می‌گردد، یا از طریق همین دستگاه روانه جیب مقامات دولتی و سرمایه‌داران بخش خصوصی می‌گردد که در همین چند ماه نمونه‌های متعددی از آن افشاء شده است. از این درآمد کلان نفت که حاصل دسترنج کارگران ایران است، چیزی عاید توده مردم نمی‌شود، بلکه در هر سال ده‌ها میلیارد دلار حاصل از نفت، صرف هزینه‌های دستگاه انگل دولتی، ارتش چند میلیونی سرکوب، شامل نیروهای نظامی ارتش، سپاه، بسیج، پولیس، دستگاه امنیتی، دادگاه‌ها و زندان‌ها، به اضافه یک بوروکراسی عریض و طویل می‌گردد. میلیاردها دالر نیز صرف ساختن و خرید تجهیزات نظامی، هزینه گروه‌های اسلام‌گرا و حزب‌اللهی در کشورهای دیگر، پیشبرد سیاست توسعه طلبانه پان اسلامیستی و بالاخره هزینه‌های هنگفت دستگاه انگل روحانیت می‌شود.

بنابراین روشن است که حساسیت جمهوری اسلامی بر سر تحریم احتمالی نفت و حتا تهدیدات نظامی، مقدم بر هر چیز از این نگرانی منشاء می‌گیرد که با از دست دادن بخشی از درآمدهای نفتی نتواند هزینه‌های سرسام‌آور دستگاه دولتی عریض و طویل خود را که پاسدار نظم موجود و در انقیاد نگه داشتن توده‌های کارگر و زحمتکش است، تأمین نماید و بالنتیجه تضعیف گردد.

جمهوری اسلامی حقیقتاً نگران دشمن خارجی نیست. نگرانی جمهوری اسلامی از دشمن داخلی، توده‌های وسیع کارگر و زحمتکش مردم ایران است که از سال‌ها پیش خواهان برافتادن جمهوری اسلامی‌اند که این همه ستم‌گری و فاجعه در ایران به بار آورده است. تمام نگرانی سران جمهوری اسلامی بر سر تحریم احتمالی نفت از همین جاست. جمهوری اسلامی بر سر بستن تنگه هرگز تهدید می‌کند فقط از آن‌رو که اهمیت نفت را برای موجودیت خود و حفظ نظم موجود، به رقیبش یادآوری کند و آن‌ها را از این اقدام بازدارد. اما این فقط تهدید است و این تهدید را جز در شرایط جنگ عملی نخواهد کرد. چرا که تحریم نفت از سوی امریکا، اروپا و برخی از متحدین آن‌ها به این معنا نیست که دیگر کسی نفت را از جمهوری اسلامی نخواهد خرید. جمهوری اسلامی برای فروش بخشی از این نفت نمی‌تواند تنگه را مسدود کند. چون در آن صورت، در کل، خود را از فروش نفت محروم کرده است. مسأله مهم‌تر اما این است که بستن تنگه هرگز اعلان جنگ است و بعید است جمهوری اسلامی پیش‌قدم آغاز جنگ گردد. این اقدام برای جمهوری اسلامی در حکم خودکشی است. اما رژیمی که برای حفظ موجودیت خود تا به امروز به هر جنایتی متوسل شده است، بر سر تحریم خرید نفت، هر آنچه هم که مسأله‌ای مهم باشد، دست به خودکشی نخواهد زد.